

عنوان مقاله:

فرهنگ شهرنشینی با محوریت روانشناسی محیطی در جهت توسعه پایدار

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

سمیرا عزتی کلپیر - دانشجوی دکتری زبانشناسی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر.

خلاصه مقاله:

شهرنشینی و چگونگی زندگی مردم ریشه در رفتار اجتماعی آن ها داشته که برگرفته از فرهنگ خاص زمان و مکان خود می باشد فعالیت های اجتماعی دارای اهمیت بالایی ست زیرا حرکت های مثبت و منفی اجتماع درون شهرها تاثیر مستقیمی بر کل شهر و سیستم حکومتی دارد. شهرخانه ی بزرگی ست که پدید آورنده ی توازن آرامش و سکون در انسان می باشد که به انسجام طبیعی و دستاورد رابطه ی ناخودآگاه انسانی در اثر انس زیاد با طبیعت بروز و به یک وحدت می انجامد پتانسیل های شناخت برخی اجزای سازنده ی کشف نشد. باعث احساس غریبانه بودن شهر و شهروند با فضای اطرافش می شود که برای ارتقا بخشیدن به سطح کیفی آن علاوه بر فراهم آوردن فضای آرام و دلپذیر به زیبایی و چشم انداز بودن محیط نیز افزوده ایم. این مقاله بر آن است که هویت بخشیدن به فضاهای شهری باعث هویت بخشی شهروندان شهر شود. طراحی فضاهای شهری با محوریت روانشناسی باعث زیبا سازی و درک شرایط حسی - روانی و شناخت روانشناسی اجتماعی افراد مختلفی ست که در فضا حضور دارند تا شهر به عنصری پویا و زنده تبدیل شود. تا زمانی که هماهنگی ها و آشفتگی های مناظر شهری پی آمدهای اجتماعی عناصر با یکدیگر می تواند مضامین و مفاهیم مشترکی را منتقل سازد و فضایی منسجم و پر احساس بوجود آورد. روش تحقیق در این مقاله توصیفی - تحلیلی بود و مطالعات کتابخانه ای انجام شده است.

کلمات کلیدی:

فرهنگ شهر نشینی، روانشناسی محیطی، جامعه شناسی، فضای سبز، هویت بخشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961200>

